

Men i lighed med tidligere ordførere ser jeg et problem i at benytte sig af det, som SF i forslaget anfører i punkt 1, og som bl.a. er det, som den arbejdsgruppe, der er nedsat af socialministeren, påpeger som en mulighed, nemlig de sociale ankenævn, som også ordføreren fra Socialdemokratiet nævner. Så må jeg nok sige, at jeg melder fra, for at indføre en adgang til at anke til de sociale ankenævn er at foretage noget så langt væk fra klageren, som man overhovedet kan komme, og det er helt i strid med det, vi gerne vil, nemlig at have det dér, hvor tingene foregår.

En anden ting er, at denne idé må bunde i ren og skær uvidenhed, for forretningsordenen i de sociale ankenævn er jo netop således indrettet, at man ikke dér kan ændre det, der hedder kommunale skøn, og som følge deraf vil der sådan set ikke være nogen reel ankemulighed, så dér skal man altså til at lave alt det om, og så er vi jo i gang med en større bureaukratisk proces.

Nej, lad os for Guds skyld få dette ud til kommunerne, således at det kommer så tæt på brugeren som overhovedet muligt, og jeg er af den overbevisning, at socialministeren - som det fornuftige menneske, socialministeren er - vil fremkomme med et lovforslag, der er lidt mere realistisk end det, SF her lægger op til. Det fremgår for øvrigt allerede af det, som den politiske ordfører for Socialdemokratiet sagde, nemlig at der på side 43 i åbningstalen står, at det skal man. Så her taler vi altså om, hvem der kommer først, hønen eller ægget, og dér vil jeg nu godt satse på hønen.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet har tidligere givet udtryk for, at vi kan støtte et sådant forslag, og også denne gang vil vi give udtryk for, at vi støtter forslaget. Vi synes, det er en god idé at indføre en ankemulighed på netop hjemmehjælpsområdet.

Jeg kunne forstå på både ministeren og den socialdemokratiske ordfører, at det, der er behov for, lige så meget er at tage fat i den anden ende og sørge for, at der er tilstrækkeligt med personale til at opfylde de krav, der er.

Det kan jeg da godt være enig i. Men jeg var ikke klar over, at regeringen var så handlingslammet, at den kun kan gøre én ting ad gangen: at den kun kan sørge for, at personalet er til stede, og at vi så må vente på ankeadgangen til et senere tidspunkt, hvor der er bedre kapacitet. Det er jeg lidt skuffet over at høre, men det kan være, at der er en fornuftig forklaring på det.

Jeg synes også, det var lidt skuffende at høre, at den socialdemokratiske ordfører egentlig havde den holdning, at forslaget her var meget godt, og at det jo også var regeringens politik, men at man ikke kunne støtte forslaget, som det forelå, fordi der var nogle småting, som man ikke var helt enig i.

Så vidt jeg har forstået, taler vi om et beslutningsforslag, og det vil sige, at når det bliver vedtaget, kan regeringen lave et lovforslag, hvor man modellerer det på den måde, som man ønsker i regeringen, således at det præcis er, som regeringen ønsker det skal være. Et beslutningsforslag er kun nogle retningslinjer, som kan lede regeringen, og som den kan styre efter.

I punkt 1 står der:

»Der tillægges de sociale ankenævn . . . kompetence til at behandle klager over hjemmehjælp.«

I den forbindelse vil jeg spørge forslagsstillerne, om der her menes de sociale amtsankenævn eller det er en helt ny instans, man opfinder, og om det er en ny instans i kommunalt regi. Det synes jeg er ret relevant for at vide, hvor vi bevæger os hen.

Jeg vil også sige, at det hverken af selve forslaget eller af bemærkningerne til forslaget fremgår, om nævnene skal have kompetence til at ændre kommunernes beslutninger. Hvis nævnene ikke får kompetence til at handle, er det for mig at se lidt af en illusion, at vi har disse nævn, for så kan de blot træffe nogle afgørelser, som kommunerne så kan sidde overhørig. Så det må være meningen, at nævnene får kompetence til at ændre kommunernes beslutninger.

Det er de to eneste spørgsmål, vi har til forslagsstillerne, og dem er jeg selvfølgelig interesseret i at få svar på, men jeg vil sige, at med min forventning om, hvad svarene vil være, kan vi støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Det, der kalder mig på talerstolen, er de glade bemærkninger fra hr. Tom Behnke. De kunne nemlig tolkes i retning af, at Fremskridtspartiet nu er inde i alvorlige overvejelser om eventuelt at stemme for finanslovforslaget, for hr. Tom Behnke var jo pludselig inde på - selv om det var lidt periferisk - at Fremskridtspartiet har stor forståelse for, at der er nogle udgifter, der skal betales, og at man vil være med til at finde pengene.